

102233

SAMENVATTING

Verzet tegen uitspraak in vereenvoudigde behandeling Voorzitter van de Commissie van Beroep HBO

Het verzet is niet binnen de geldende termijn van veertien dagen gedaan. De werknemer beroept zich op onwetendheid en stelt dat bij de verzending van de uitspraak ten onrechte niet is vermeld dat verzet mogelijk was.

De Commissie overweegt dat het reglement van de Commissie geen verplichting tot vermelding van de mogelijkheid van verzet inhoudt en de werknemer zich niet kan beroepen op onwetendheid omdat hij in de procedure werd bijgestaan door een rechtsgeleerde raadvrouw zodanig dat de termijnoverschrijding niet verschoonbaar is.

Verzet niet-ontvankelijk.

102233

UITSPRAAK IN VERZET

in het geding tussen A, wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A
gemachtigde: mr M.D. van Aller

en

het College van bestuur van de C, gevestigd te B, verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: mr P.Th. Mantel

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij verzetschrift met bijlagen van 31-12-2002, ingekomen op 02-01-2003, heeft A verzet gedaan tegen de uitspraak van de Voorzitter van de Commissie van Beroep HBO, d.d. 26-11-2002, bekend onder zaaknummers 102203 en 102204.

De mondelinge behandeling vond plaats op 17-02-2003.

A verscheen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde.

De werkgever werd vertegenwoordigd door zijn gemachtigde, vergezeld van D, beleidsadviseur.

A heeft een pleitnotitie overgelegd.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

De Commissie gaat op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht uit van de volgende, als gesteld en niet of onvoldoende weersproken en door de Commissie in deze procedure relevant geachte, tussen partijen vaststaande feiten.

A is sinds 01-05-1985 werkzaam bij (de rechtsvoorgangers van) de C als werkplaatsassistent E in een vast dienstverband met een betrekkingssomvang van 0,6 FTE.

Op de arbeidsverhouding was tot 01-06-2002 van toepassing de CAO-HBO 2000-2002 en vanaf 01-06-2002 is de CAO-HBO 2002-2003 van toepassing.

Aan A is op 31-05-2002 schriftelijk meegedeeld door de werkgever dat hij naar aanleiding van klachten van studenten en collega's met onmiddellijke ingang geschorst was voor een periode van

drie maanden. A heeft hiertegen op 03-06-2002 schriftelijk verweer gevoerd. Vervolgens heeft de werkgever op 17-06-2002 de beslissing tot handhaving van de schorsing genomen.

Per brief van 27-08-2002 heeft de werkgever deze schorsing met ingang van 31-08-2002 verlengd met een termijn van drie maanden.

Tegen de beslissingen van 17-06-2002 en 27-08-2002 heeft A beroep ingesteld. Deze zaken zijn bij de Commissie bekend onder zaaknummers 102101 en 102149. Het beroep tegen de eerste schorsing is bij uitspraak van de Commissie van 20-12-2002 ongegrond verklaard terwijl het beroep tegen de tweede schorsing bij dezelfde uitspraak gegrond is verklaard.

Bij brief van 15-11-2002 heeft de gemachtigde van de werkgever aan de gemachtigde van A medegedeeld dat hij overleg heeft gevoerd met de werkgever en dat dit overleg erin heeft geresulteerd dat de heer D, adviseur van het College van Bestuur, het College van Bestuur heeft geadviseerd om een beslissing te nemen die strekt tot verlenging van de schorsing totdat de arbeidsovereenkomst tussen partijen door de kantonrechter is ontbonden.

Hiertegen heeft A beroep ingesteld (zaaknummer 102203). Tevens heeft A een verzoek tot verkrijging van een voorlopige voorziening ingediend, inhoudende de werkgever op te dragen c.q. te bevelen – zo mogelijk onder oplegging van een dwangsom – om A met ingang van 02-12-2002 in staat te stellen de overeengekomen werkzaamheden te verrichten totdat er een beslissing is genomen op de door A ingediende beroepschriften tegen de aan hem opgelegde schorsingen (zaaknummer 102204).

Bij uitspraak in vereenvoudigde behandeling van 26-11-2002 heeft de Voorzitter het beroep en het verzoek tot verkrijging van een voorlopige voorziening kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Hiertegen is door A verzet gedaan.

3. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Op grond van artikel 10 van het reglement van de Commissie van Beroep is de Commissie bevoegd kennis te nemen van een, binnen de daartoe gestelde termijn van veertien dagen, ingediend verzetschrift.

In casu heeft A verzet gedaan op 31-12-2002 tegen de uitspraak in vereenvoudigde behandeling welke uitspraak dateert van 26-11-2002. Derhalve is het verzet niet binnen veertien dagen, en dus niet tijdig, ingediend.

A beroept zich op onwetendheid omtrent de geldende termijn en stelt dat bij het versturen van de uitspraak ten onrechte niet is vermeld dat verzet mogelijk was.

De Commissie overweegt dat het reglement van de Commissie geen verplichting tot het vermelden van de mogelijkheid van verzet inhoudt. Voorts is de Commissie van oordeel dat A zich niet op onwetendheid over de te volgen procedures kan beroepen nu hij zich ten overstaan van de Commissie vanaf 16 oktober 2002 heeft laten bijstaan door een rechtsgeleerde raadvrouw. Volgens vaste jurisprudentie van de Commissie kan termijnoverschrijding in een dergelijk geval niet verschoonbaar geacht worden. Aldus verklaart de Commissie het verzet niet-ontvankelijk.

4. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie A niet-ontvankelijk in zijn verzet.

Aldus gedaan te Woerden op 18 maart 2003 door prof. mr L.H. van den Heuvel, voorzitter, W.J. Brinkman, drs. P.C. Huilmand, J. Prins, mr drs W.G.A.M. Veugelers, leden, in aanwezigheid van mr J.A. Breunesse, secretaris.

prof. mr L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr J.A. Breunesse
secretaris

